

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro právní záležitosti

PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA
2003/0168(COD)

11. 11. 2004

*****I**

PŘEDLOHA ZPRÁVY

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu použitelném pro
mimosmluvní závazky („Řím II“)
(KOM(2003)0427 – C5-0338/2003 – 2003/0168(COD))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodajka: Diana Wallis

Symbole označující jednotlivé postupy

- * Konzultace
prostá většina hlasujících
- **I Postup spolupráce (první čtení)
prostá většina hlasujících
- **II Postup spolupráce (druhé čtení)
prostá většina hlasujících poslanců Parlamentu ke schválení společného stanoviska,
prostá většina poslanců Parlamentu k zamítnutí či změně společného stanoviska
- *** Postup souhlasu
prostá většina poslanců Parlamentu, s výjimkou případů, na něž se vztahují ustanovení článků 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o založení ES a článek 7 Smlouvy o založení EU
- ***I Postup spolurozhodování (první čtení)
prostá většina hlasujících
- ***II Postup spolurozhodování (druhé čtení)
prostá většina hlasujících ke schválení společného stanoviska
prostá většina poslanců Parlamentu k zamítnutí či změně společného stanoviska
- ***III Postup spolurozhodování (třetí čtení)
prostá většina hlasujících ke schválení společného textu

(Druh postupu závisí na právním základě navrženém Komisí)

Změny a doplnění legislativního textu

Změny a doplnění přijaté Parlamentem jsou v textu zvýrazněny **tučně kurzívou**. Text zvýrazněný *prostou kurzívou* je určen jednotlivým oddělením a označuje ty části právního předpisu, u nichž je navržena oprava, aby se usnadnilo vypracování konečného znění (například zjevné chyby či opomenutí v dané jazykové verzi). Tyto navrhované opravy musí být schváleny příslušnými odděleními. (Pozn. překl.: v české verzi jsou tyto chyby irelevantní)

OBSAH

Strana

Error! No table of contents entries found. STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI	
STANOVISKO VÝBORU PRO	

PŘEDLOHA LEGISLATIVNÍHO ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu použitelném pro mimosmluvní závazky ("Řím II")
(KOM(2003)0427 – C5-0338/2003 – 2003/0168(COD))

(Postup spolurozhodování: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2003)0427)¹,
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 61 písm. c) Smlouvy o založení ES, na jejichž základě předložila Komise předmětný návrh Parlamentu (C5-0338/2003),
 - s ohledem na článek 51 svého jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro ... (A6-0000/2004),
1. Schvaluje návrh Komise ve znění pozměňovacích návrhů;
 2. Vyzývá Komisi, aby tento návrh Parlamentu opět předložila, pokud by jej hodlala podstatným způsobem změnit či doplnit, nebo nahradit jiným zněním;
 3. Pověřuje svého předsedu, aby stanovisko Parlamentu předal Radě a Komisi.

Text navrhovaný Komisí

Pozměňovací návrhy Parlamentu

Pozměňovací návrh č.1 Úvodní článek 5

(5) Působnost ***tohoto*** nařízení musí být určena tak, aby byla v souladu s nařízením (ES) č. 44/2001 a ***Římskou úmlouvou z roku 1980.***

(5) Působnost ***a ustanovení tohoto*** nařízení musí být určena tak, aby byla v souladu s nařízením Komise (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a ***nařízením (ES) č. .../... o právu použitelném pro smluvní závazky ("Řím I").***

Odůvodnění

¹ Úř. věst. C ... / Dosud nezveřejněno v Úř. věst. PR\546929EN.doc
Externí překlad

Je samozřejmé, že předmětné nařízení by mělo být v souladu nejen s Římskou úmluvou z roku 1980, což je nadále dáno tím, že se Dánsko nepodílí na přijetí tohoto nařízení, ale též v souladu s novým nařízením, jež vznikne v rámci projektu Řím I.

Pozměňovací návrh č.2
Úvodní článek 5 a (nový)

(5a) S ohledem na jednotnost komunitárního práva nesmí být tímto nařízením dotčena ustanovení týkající se nebo ovlivňující rozhodné právo, obsažená v nástrojích jiných sekundárních právních předpisů, než je toto nařízení, jako jsou kolizní normy, jež mají v určitých otázkách přednost před závaznými předpisy Společenství, a zvláštní zásady vnitřního trhu. Ve výsledku by mělo toto nařízení podporovat řádné fungování vnitřního trhu, zejména volného pohybu zboží a služeb.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh, vycházející z textu úvodního článku 19 navrhovaného Komisí, by měl být vykládán ve spojení s pozměňovacím návrhem k článku 1 (věcná působnost (v anglické verzi „material“ resp. „substantive“ scope). Jednotlivá ustanovení tohoto nařízení nesmí omezovat řádné fungování vnitřního trhu.

Pozměňovací návrh č.3
Úvodní článek 7

(7) Zásadu „lex loci delicti commissi“ používají jako základní řešení pro mimosmluvní závazky téměř všechny členské státy, v praxi je však v případech, kdy jsou jednotlivé prvky daného případu rozděleny do několika zemí, uplatňována různě. Takový postup vede k právní nejistotě.

(7) Je nezbytné stanovit kolizní normy, jež budou v rámci jednotlivých členských států co nejjednotnější, a minimalizovat tak právní nejistotu. Před nutností zajistit právní jistotu má však vždy přednost potřeba spravedlivého rozhodnutí v jednotlivých případech, soudy proto musí mít možnost uplatnit vlastní uvážení.

Odůvodnění

Přestože se použití zásady „ lex loci delicti commissi“ (rozhodné je právo státu, v němž byl přeštek spáchán) jako základního řešení uvedené problematiky zdá na první pohled nejvhodnější, je nutné zajistit, aby příslušná ustanovení umožňovala větší flexibilitu a soudy tak mohly v jednotlivých případech spravedlivě rozhodovat.

Pozměňovací návrh č.4

Úvodní článek 8

(8) *Jednotný předpis musí* přispět ke zvýšení předvídatelnosti soudních rozhodnutí a zajistit rozumnou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného. ***Odkaz na právo státu, kde vznikla přímá škoda (lex loci delicti commissi) zaručuje spravedlivou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného, a odráží též moderní přístup k občanskoprávní odpovědnosti a vytváření systémů přísné odpovědnosti.***

(8) *Toto nařízení by mělo* přispět ke zvýšení předvídatelnosti soudních rozhodnutí a zajistit rozumnou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného.

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu k úvodnímu článku 7. Navíc není zřejmé, co je míněno "moderním přístupem k občanskoprávní odpovědnosti". Odkaz na systémy přísné odpovědnosti není považován za nutný.

Pozměňovací návrh č.5

Úvodní článek 9

(9) *Je třeba stanovit zvláštní předpisy upravující určité občanskoprávní delikty, v jejichž případě nelze zajistit rozumnou rovnováhu mezi posuzovanými zájmy na základě obecného ustanovení*

zrušen

Odůvodnění

Vzhledem k novému přístupu uplatněnému v tomto nařízení není citované úvodní ustanovení nutné.

Pozměňovací návrh č.6
Úvodní článek 9 a (nový)

(9a) Ve vztahu k otázce rozhodného práva je též nezbytné zohlednit potřebu zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů.

Pozměňovací návrh č.7
Úvodní článek 10

(10) Ve vztahu k odpovědnosti za výrobky musí kolizní normy splňovat cíle spravedlivého rozdělení rizik vyplývajících z moderní společnosti využívající vyspělé technologie, ochrany zdraví spotřebitelů, podpory modernizace, zabezpečení nezkreslené hospodářské soutěže a usnadnění obchodování. Spojení s právem státu, kde má poškozený trvalý pobyt, spolu s ustanovením týkajícím se předvídatelnosti soudních rozhodnutí, představuje vyrovnané řešení ve vztahu k uvedeným cílům. zrušen

Odůvodnění

Domníváme se, že případy odpovědnosti za výrobky lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení.

Pozměňovací návrh č.8
Úvodní článek 11

(11) V případech nekalé konkurence musí kolizní norma zabezpečit ochranu soutěžitelů, spotřebitelů a široké veřejnosti a zajistit řádné fungování tržního hospodářství. Spojení s právem platným zrušen

pro příslušný trh splňuje z obecného hlediska uvedené cíle, přestože za určitých okolností mohou být vhodné jiné předpisy.

Odůvodnění

Domníváme se, že případy související s nekalou konkurencí lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení. Není navíc zřejmé, na jaké konkrétní záležitosti se vztahuje výraz „případy nekalé konkurence“. Pokud by bylo ustanovení upravující „případy nekalé konkurence“ považováno za nezbytné, měla by být uvedena příslušná definice

Pozměňovací návrh č.9 Úvodní článek 12

(12) *Ve vztahu k Chartě základních práv Evropské unie a Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy musí kolizní norma zajistit rozumnou rovnováhu co se týče porušení soukromí a osobnostních práv. Dodržování základních zásad platných v členských státech v souvislosti se svobodou tisku musí být zabezpečeno prostřednictvím zvláštního ustanovení.*

(12) *Je třeba přijmout zvláštní ustanovení platná pro případy porušení soukromí a osobnostních práv, především vzhledem k vlivu médií ve společnosti a potřebě zohlednit precedenční právo Evropského soudního dvora¹. Konkrétně je možné předpokládat, že existuje zjevně užší vztah k určitému státu, s ohledem na faktory jako je země, do níž je zveřejněný materiál či vysílání zejména určeno, jazyk takového zveřejněného materiálu či vysílání, podíl tržby nebo počtu čtenářů či posluchačů v daném státě na celkovém objemu tržeb či počtu čtenářů či posluchačů. Obdobné úvahy by měly platit též ve vztahu k materiálům zveřejňovaným na internetu.*

¹ ***Případ C-68/93 Fiona Shevill a ostatní [1995] Sb. rozh. I-415.***

Odůvodnění

Viz odůvodnění k pozměňovacímu návrhu k článku 6.

Pozměňovací návrh č.10 Úvodní článek 13

(13) V případech poškození životního prostředí článek 174 Smlouvy o založení ES, jenž stanoví povinnost zajistit vysokou úroveň ochrany na základě zásady obezřetnosti a prevence, nápravy ohrožení životního prostředí především u zdroje a náhrady škody znečišťovatelem, plně odůvodňuje uplatnění zásady diskriminace ve prospěch poškozeného.

zrušen

Odůvodnění

Domníváme se, že případy poškození životního prostředí lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení. Dále není zřejmé, na jaké případy se vztahuje výraz „poškození životního prostředí“, a toto nařízení by mělo pouze určovat rozhodný právní řád, nikoli upravovat hmotné právo týkající se odpovědnosti ve vztahu k ochraně životního prostředí. Pokud by bylo ustanovení upravující „případy porušení životního prostředí“ považováno za nezbytné, měla by být uvedena příslušná definice.

Pozměňovací návrh č.11

Úvodní článek 14

(14) Ve vztahu k **porušení (violation)** práv k duševnímu vlastnictví by měla být zachována všeobecně uznávaná zásada *lex loci protectionis* Pro účely tohoto nařízení se pojmem duševní vlastnictví **rozumí** autorské právo, práva související, právo sui generis na ochranu databází a práva k průmyslovému vlastnictví.

(14) Ve vztahu k **porušení (infringements)** práv k duševnímu vlastnictví by měla být zachována všeobecně uznávaná zásada *lex loci protectionis*. **V případech porušení uvedených práv prostřednictvím internetu nebo satelitního vysílání je rozhodné právo státu, který je příjemcem.** Pro účely tohoto nařízení **by měl být výraz** práva k duševnímu vlastnictví **chápán tak, že se jím rozumí** autorské právo **a** práva související, právo sui generis na ochranu databází a práva k průmyslovému vlastnictví.

Odůvodnění

*Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je upřesnit význam výrazu *lex loci protectionis* (zásada, že rozhodné je právo státu, v němž jsou tato práva a jejich ochrana poskytována) v případě porušení předmětných práv prostřednictvím internetu či provozovateli satelitního vysílání. Pozn. překl.: vzhledem k tomu, že, jak se v odůvodnění uvádí, je cílem tohoto pozměňovacího návrhu též precizovat anglické znění, zůstávají některé výrazy v české verzi nezměněny.*

Pozměňovací návrh č.12
Úvodní článek 15

(15) **Obdobná** ustanovení by měla upravovat případy, *kdy je škoda způsobena jinak než občanskoprávním deliktem či přestupkem, jako je* neoprávněné obohacení **a** jednatelství bez příkazu.

(15) **Zvláštní** ustanovení by měla upravovat **odpovědnost vyplývající z** neoprávněného obohacení **či** jednatelství bez příkazu.

Odůvodnění

Měla by být zařazena zvláštní ustanovení upravující mimosmluvní závazky vyplývající z bezdůvodného obohacení a jednání bez příkazu.

Pozměňovací návrh č.13
Úvodní článek 19

(19) S ohledem na jednotnost komunitárního práva nesmí být tímto nařízením dotčena ustanovení týkající se nebo ovlivňující příslušné právo, obsažená v nástrojích jiných sekundárních právních předpisů než je toto nařízení, jako jsou kolizní normy, jež mají v určitých otázkách přednost před závaznými předpisy Společenství, výhrada veřejného pořádku Společenství a zvláštní zásady vnitřního trhu. Cílem tohoto nařízení dále není, a jeho uplatňování nesmí vést k vytváření překážek řádného fungování vnitřního trhu, zejména volného pohybu zboží a služeb.

zrušen

Odůvodnění

Tento úvodní článek byl pozměněn a nově označen jako úvodní článek 5a.

Pozměňovací návrh č.14
Čl. 1 odst. 2 písm. d) a e)

(d) osobní právní odpovědnost řídicích pracovníků a členů jako takových za dluhy

(d) osobní právní odpovědnost řídicích pracovníků a členů jako takových za dluhy

společnosti, firmy či jiné právnické nebo fyzické osoby, a osobní odpovědnost osob odpovědných za provádění zákonného auditu účetních dokumentů;

(e) mimosmluvní povinnosti mezi *zakladateli*, svěřenskými správci a příjemci ze svěřenského fondu;

společnosti, firmy či jiné právnické nebo fyzické osoby, a osobní odpovědnost osob odpovědných za provádění zákonného auditu účetních dokumentů ***ve vztahu ke kontrolované společnosti a jejím členům***;

(e) mimosmluvní povinnosti mezi *zakladateli*, svěřenskými správci a příjemci z ***dobrovolně vytvořeného*** svěřenského fondu;

Odůvodnění

V první části tohoto pozměňovacího návrhu je zohledněn problém, že by mohly platit dva konfliktní režimy, pokud například potenciální kupující žaluje finanční poradce prodávajícího a auditory společnosti.

Cílem druhé části týkající se svěřenských fondů je zajistit větší soulad s Haagskou úmluvou o uznávání svěřenských fondů a vyloučit problémy či nedorozumění vyplývající z využití svěřenských fondů ve státech, kde se situace jako je bezdůvodné obohacení řeší na základě precedenčního práva.

Pozměňovací návrh č.15

Čl. 1, odst. 2a (nový)

2a. Tímto nařízením není dotčeno používání ani přijímání aktů institucí Evropských společenství, jež:

(a) ve vztahu k určitým záležitostem určují předpisy pro volbu práva týkající se mimosmluvních závazků; nebo

(b) určují předpisy platné bez ohledu na vnitrostátní právo, jímž se na základě tohoto nařízení řídí předmětné mimosmluvní závazky; nebo

(c) vylučují uplatnění právních norem příslušného soudu nebo práva určeného tímto nařízením; nebo

(d) obsahují ustanovení na podporu řádného fungování vnitřního trhu, pokud nemohou být použita ve spojení s příslušnými normami mezinárodního práva soukromého.

Odůvodnění

Je vhodnější upravit věcnou působnost tohoto nařízení v jednom článku, v němž bude jasně vymezeno, v jakých případech vylučuje právo Společenství použití norem mezinárodního práva soukromého. Cílem nově vloženého písm. d) je obsáhnout stávající nástroje vnitřního trhu, jako je směrnice o televizi bez hranic a směrnice o elektronickém obchodu.

Pozměňovací návrh č.16

Oddíl 1 název

USTANOVENÍ PLATNÁ PRO
MIMOSMLUVNÍ ZÁVAZKY
VYPLÝVAJÍCÍ
Z OBČANSKOPRÁVNÍHO DELIKTU

OBECNÁ USTANOVENÍ PLATNÁ PRO
MIMOSMLUVNÍ ZÁVAZKY
VYPLÝVAJÍCÍ
Z OBČANSKOPRÁVNÍHO DELIKTU

Pozměňovací návrh č.17

Hlava II oddíl I článek 2a (nový)

Článek 2a

Možnost volby práva

1. Smluvní strany se mohou ve smlouvě uzavřené poté, co mezi nimi vznikl spor, nebo, pokud již mezi nimi existoval úzký obchodní vztah, ve smlouvě uzavřené před vznikem sporu, dohodnout, že se jejich mimosmluvní závazky budou řídit právem, které si zvolili. Tato volba musí být vyjádřena či prokázána s rozumnou určitostí, podle okolností daného případu. Nesmí jí být dotčena práva třetích stran ani použití závazných předpisů ve smyslu článku 12.

2. Pokud se jednotlivé prvky daného případu v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jednomu či více členským státům Evropského společenství, nesmí být volbou práva provedenou smluvními stranami omezeno uplatnění příslušných ustanovení práva Společenství.

Odůvodnění

Zdá se nám logičtější přesunout původní článek 10 na začátek tohoto nařízení, neboť je zřejmé, že pokud se smluvní strany dohodly na rozhodném právním řádu, je nutné tento jejich úmysl zohlednit předtím, než budou pro určení rozhodného právního řádu použita obecná ustanovení.

Dále se domníváme, že neexistuje žádný důvod, proč by se smluvní strany, mezi nimiž existuje úzký obchodní vztah, nemohly dohodnout na právu platném pro jakýkoli nárok vyplývající z občanskoprávního deliktu dříve, než takový nárok vznikne. Podle našeho názoru též nic nebrání tomu, aby byla taková dohoda uzavřena ve vztahu k právům k duševnímu vlastnictví.

Pozměňovací návrh č.18

Článek 3

1. Pro mimosmluvní závazky je rozhodné právo státu, kde **škoda vznikla nebo pravděpodobně vznikne, bez ohledu na to, v jakém státě nastala její příčina, a v jakém státě či státech se projeví její důsledky.**

2. Pokud **však** měla odpovědná osoba i poškozený v okamžiku vzniku škody obvyklé bydliště ve stejném státě, řídí se daný mimosmluvní závazek právem tohoto státu.

1. **Nestanoví-li toto nařízení jinak**, je pro mimo smluvní závazky **vyplývající z občanskoprávního deliktu** rozhodné právo státu, k němuž má tento **mimosmluvní závazek nejbližší vztah.**

2. **Při určování rozhodného právního případu v konkrétním případě platí, jednotlivě či společně tyto domněnky:**

(a) Pokud měla odpovědná osoba i poškozený (osoba, jíž vznikla **ztráta či škoda**) v okamžiku vzniku škody obvyklé bydliště ve stejném státě, řídí se daný mimosmluvní závazek právním řádem tohoto státu;

(b) **s výhradou ustanovení článku 13, pokud je v důsledku škodní události uplatněn nárok na náhradu škody vyplývající z ublížení na zdraví, řídí se daný mimosmluvní závazek právem státu, v němž má bydliště poškozený;**

(c) **v případě potřeby je rozhodné právo státu, v němž nastal nebo pravděpodobně nastane nejdůležitější prvek či prvky ztráty či škody, bez ohledu na to, ve kterém státě vznikla příčina této škody;**

(d) **zjevně užší vztah k jinému státu může vyplývat zejména z již existujícího právního vztahu mezi smluvními**

3. Bez ohledu na ustanovení *odst. 1 a 2*, je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek má zjevně užší vztah k jinému státu, je rozhodné právo tohoto státu. **Zjevně užší vztah k jinému státu může vyplývat zejména již existujícího právního vztahu mezi smluvními stranami, např. smlouvy, jež těsně souvisí s předmětným mimo smluvním závazkem.**

stranami, např. smlouvy, jež těsně souvisí s předmětným mimo smluvním závazkem.

3. Bez ohledu na ustanovení *odst. 2*, je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek má zjevně užší vztah k jinému státu, je rozhodné právo tohoto státu. **Konkrétně v případě nároku vzniklého na základě mimo smluvního závazku vyplývajícího ze škody způsobené vadným výrobkem je při určování rozhodného práva možné zohlednit, v jakém státě či státech byl prodáván nebo pro nějž nebo pro něž byl zvlášť určen výrobek, na jehož základě vznikl nárok z mimosmluvního závazku.**

Odůvodnění

Z důvodu přesnosti zvolila zpravodajka jednotnou zásadu a soubor domněnek určených soudům jako vodítka při určování použitelného práva. Cílem tohoto přístupu je umožnit soudům na základě vlastního uvážení určit, které řešení nejlépe odpovídá potřebě spravedlivého rozhodnutí ve vztahu k poškozenému a rozumnému očekávání stran, a zároveň minimalizovat riziko vyjednávání ohledně příslušného soudu (využívání rozdílů v právních rádech příslušných soudů a ve způsobu, jakým používají cizí právo). Má též za úkol umožnit výjimky (dépeçage).

*Odůvodnění domněnky uvedené pod písm. a) je zřejmé: mají-li poškozený i pachatel občanskoprávního deliktu obvyklé bydliště ve stejném státě, bude spravedlnosti nejspíše učiněno za dost tím, že se použije právo tohoto státu. Domněnka uvedená pod písmenem b) se vztahuje na dopravní nehody; pokud je například poškozený zraněn natolik vážně, že bude po zbytek svého života potřebovat intenzivní péči, je spravedlivé přiznat mu náhradu škody v rozsahu platném v jeho domovském státě, nikoli v rozsahu platném ve státě, kde se nehoda stala. Tímto postupem by se též zabránilo nespravedlivému rozhodnutí v případě nehody na palubě plavidla plujícího pod vlajkou státu, kde je registrováno, aniž by měla posádka k tomuto státu jakýkoli vztah. V domněnce uvedené pod písm. c) je stanovena zásada *lex loci delicti commissi*, upřednostňovaná Komisí. Domněnka uvedená pod písm. d) by mohla být vhodná pro případ, že mezi poškozeným a pachatelem občanskoprávního deliktu již existoval právní vztah a mohli by rozumně předpokládat, že právo rozhodné pro takový vztah platí i pro jakýkoli související přestupek či opomenutí. Odstavec 3 upravuje zbývající případy a jeho cílem je též řešit mimosmluvní závazky související s vadnými výrobky, pokud dotčený výrobek nebyl určen k prodeji ve státě, kde nastala škodná událost.*

Pozměňovací návrh č.19

Článek 4

Článek 4

zrušen

Odpovědnost za vady výrobků

Aniž by tím byl dotčen čl. 3 odst. 2 a 3, je pro mimosmluvní závazky vyplývající ze škody či hrozící škody způsobené vadným výrobkem rozhodné právo státu, v němž má poškozený obvyklé bydliště, pokud odpovědná osoba neprokáže, že předmětný výrobek byl v tomto státě prodáván bez jejího svolení; v takovém případě je rozhodné právo státu, v němž má obvyklé bydliště odpovědná osoba.

Odůvodnění

Domníváme se, že odpovědnost za vady výrobků lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění.

Pozměňovací návrh č.20

Oddíl 1A název (nový)

ODDÍL 1A

***ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PLATNÁ
PRO URČITÉ OBČANSKOPRÁVNÍ
DELIKTY A MIMOSMLUVNÍ
ZÁVAZKY***

Pozměňovací návrh č.21

Článek 5

Článek 5

zrušen

Nekalá soutěž

1. Pro mimosmluvní závazky vyplývající z nekalosoutěžního jednání je rozhodné právo státu, kde došlo nebo pravděpodobně dojde k přímému a závažnému ovlivnění vztahů mezi soutěžiteli či společných zájmů spotřebitelů.

2. Dotýká-li se nekalosoutěžní jednání výhradně zájmů určitého soutěžitele, platí ustanovení čl. 3 odst. 2 a 3.

Odůvodnění

Domníváme se, že nekalosoutěžní jednání lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění. Navíc, vzhledem k tomu, že není jasné, na jaké případy se výraz „nekalosoutěžní jednání“ vztahuje, se zpravodajka domnívá, že tento článek by měl být raději vypuštěn. Pokud by bylo nakonec rozhodnuto, že „nekalosoutěžní jednání“ má být v tomto nařízení výslovně upraveno, mělo by být podle názoru zpravodajky takové jednání definováno v příslušném ustanovení.

Pozměňovací návrh č.22
Článek 6

1. V případě mimosmluvních závazků vyplývajících z porušení soukromí či osobnostních práv **je rozhodné právo příslušného soudu, pokud by uplatněním práva určeného v článku 3 došlo k porušení základních zásad příslušného soudu co se týče svobody vyjadřování a práva na informace.**

2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření je rozhodné právo státu, v němž má vysílatel **či vydavatel** obvyklý pobyt.

1. Pro mimosmluvní závazky vyplývajících z porušení soukromí či osobnostních práv, **je rozhodné právo státu, v němž nastal nebo pravděpodobně nastane nejdůležitější prvek či prvky ztráty či škody; s ohledem na faktory jako je země, pro niž je zveřejněný materiál či vysílání zejména určeno, jazyk takového zveřejněného vysílání či vysílání, podíl tržby nebo počtu čtenářů či posluchačů v daném státě na celkovém objemu tržeb nebo počtu čtenářů či posluchačů, nebo kombinace těchto faktorů, je však možné usuzovat na zjevně těsnější vztah k jinému státu. Toto ustanovení platí obdobně pro materiály zveřejňované na internetu.**

2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření **a jakákoli předběžná opatření či soudní zákazy vydané proti vydavateli či provozovateli vysílání v souvislosti s obsahem publikovaných či vysílaných materiálů** je rozhodné právo státu, kde má **vydavatel či provozovatel** vysílání obvyklý pobyt.

Odůvodnění

Nové znění článku 6 je v souladu s rozsudkem vydaným v případě C-68/93 Fiona Shevill a ostatní [1995] Sb. rozh. I-415. Cílem tohoto ustanovení je řešit situace, kdy lze usuzovat na zjevně těsnější vztah k jinému státu, v němž především dochází ke zveřejnění či vysílání. Tím bude zajištěna vyšší právní jistota pro vydavatele a provozovatele vysílání a formulováno jasné pravidlo platné pro všechny zveřejňované materiály, včetně těch, jež byly zveřejněny

prostřednictvím internetu.

Pozměňovací návrh k druhému odstavci, týkající se soudem uložených nápravných opatření, více odpovídá realitě, neboť takové nápravné opatření musí být uloženo bezodkladně a je ze své podstaty prozatímní.

Pozměňovací návrh č.23
Článek 6a (nový)

Článek 6a

Protestní akce zaměstnanců

Pro mimosmluvní závazky vyplývající z probíhajících či uskutečněných protestních akcí zaměstnanců je rozhodné právo státu, v němž má taková akce proběhnout nebo v němž se uskutečnila.

Pozměňovací návrh č.24
Článek 7

Článek 7

zrušen

Poškození životního prostředí

Pro mimosmluvní závazky vyplývající z poškození životního prostředí je rozhodné právo státu určeného na základě čl. 3 odst. 1, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat svůj nárok na základě právního řádu státu, v němž nastala příčina dotčené škody.

Odůvodnění

Domníváme se, že případy poškození životního prostředí lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění. Navíc, vzhledem k tomu, že není zřejmé, na jaké případy se výraz „poškození životního prostředí“ vztahuje, dává zpravodajka přednost jeho vypuštění.

Pozměňovací návrh č.25
Oddíl 2 název

ODDÍL 2

zrušen

***PŘEDPISY PLATNÉ PRO
MIMOSMLUVNÍ ZÁVAZKY
VYPLÝVAJÍCÍ Z JEDNÁNÍ, JEŽ NENÍ***

PE 349.977v01-00
Externí překlad

18/30

PR\546929EN.doc

Tento nadpis je v novém znění nadbytečný.

Pozměňovací návrh č.26
Článek 9

Článek 9

zrušen

Určení rozhodného právního řádu

1. Týká-li se mimosmluvní závazek vyplývající z jednání, jež není občanskoprávním deliktem, již existujícího právního vztahu mezi dotčenými stranami, jako je smlouva úzce související s předmětným mimosmluvním závazkem, řídí se stejným právním řádem jako tento vztah.

2. Aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odst. 1, měly-li obě strany v okamžiku, kdy nastala příčina škody, obvyklé bydliště ve stejném státě, je pro související mimosmluvní závazek rozhodné právo tohoto státu.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odst. 1 a 2, řídí se mimosmluvní závazky vyplývající z bezdůvodného obohacení právem státu, v němž k takovému obohacení došlo.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odst. 1 a 2, je pro mimo smluvní závazky vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby rozhodné právo státu, v němž má obvyklé bydliště osoba, v jejíž prospěch bylo jednáno. Pokud se však mimosmluvní závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby týká fyzické ochrany určité osoby či hmotného majetku, je pro něj rozhodné právo státu, v němž se osoba, v jejíž prospěch bylo jednáno či předmětný

*majetek v okamžiku takového jednání
nacházel.*

*5. Bez ohledu na ustanovení odst. 1, 2, 3
a 4, je-li ze všech okolností daného
případu zřejmé, že mimosmluvní závazek
má zjevně užší vztah k jinému státu, je
rozhodné právo tohoto státu.*

*6. Bez ohledu na ustanovení tohoto
článku se veškeré mimosmluvní závazky
spojené s právy k duševnímu vlastnictví
řídí článkem 8.*

Odůvodnění

Uvedené ustanovení je nahrazeno články 9a a 9b.

Pozměňovací návrh č.27

Článek 9a (nový)

Článek 9a

Bezodůvodné obohacení

*1. Týká-li se mimosmluvní závazek
vyplývající z bezodůvodného obohacení již
existujícího právního vztahu mezi
dotčenými stranami, jako je smlouva úzce
související s předmětným mimosmluvním
závazkem, řídí se stejným právem jako
tento vztah.*

*2. Nelze-li určit rozhodné právo na
základě odst. 1 a obě strany měly
v okamžiku, kdy nastala příčina škody,
obvyklé bydliště ve stejném státě, je
rozhodné právo tohoto státu.*

*3. Nelze-li rozhodné právo určit na
základě odst. 1 a 2, je rozhodné právo
státu, kde nastaly podstatné příčiny
bezodůvodného obohacení, bez ohledu na
to, ve kterém státě k bezodůvodnému
obohacení došlo.*

*4. Je-li ze všech okolností daného případu
zřejmé, že mimosmluvní závazek
vyplývající z bezodůvodného obohacení má
zjevně užší vztah k jinému státu, než je
stát uvedený v odst. 1, 2 a 3, je rozhodné
právo tohoto státu.*

Odůvodnění

Tato ustanovení lépe odpovídají obecným ustanovením upravujícím občanskoprávní delikty. Zpravodajka navíc nesouhlasí s původním názorem Komise, že by mělo být pro případy bezdůvodného obohacení rozhodné právo státu, v němž k němu došlo. Místo vzniku bezdůvodného obohacení může být zcela náhodné (např. podle toho, kde se pachatel podvodu rozhodne založit bankovní účet, jehož prostřednictvím jsou peníze neoprávněně vypláceny).

Pozměňovací návrh č.28
Článek 9b (nový)

Článek 9b

Negotiorum gestio (Jednatelství bez příkazu)

- 1. 1. Týká-li se mimosmluvní závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby již existujícího právního vztahu mezi dotčenými stranami, jako je smlouva úzce související s předmětným mimosmluvním závazkem, řídí se stejným právním řádem jako tento vztah.***
- 2. 2. Nelze-li určit rozhodné právo na základě odst. 1 a obě strany měly v okamžiku, kdy nastala příčina ztráty či škody, obvyklé bydliště ve stejném státě, je rozhodné právo tohoto státu.***
- 3. Nelze-li rozhodné právo určit na základě odst. 1 a 2, je rozhodné právo státu, kde k takovému jednání došlo.***
- 4. Je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby má zjevně užší vztah k jinému státu, než je stát uvedený v odst. 1, 2 a 3, je rozhodné právo tohoto státu.***

Odůvodnění

Tato ustanovení lépe odpovídají obecným ustanovením upravujícím občanskoprávní delikty.

Pozměňovací návrh č.29
Článek 10

Možnost volby práva

1. Smluvní strany se mohou ve smlouvě uzavřené poté, co mezi nimi vznikl spor, dohodnout, že se jejich mimosmluvní závazky, s výjimkou závazků upravených článkem 8, budou řídit právem, které si zvolili. Tato volba musí být vyjádřena či prokázána s rozumnou určitostí, podle okolností daného případu. Nesmí jí být dotčena práva třetích stran.

2. Pokud se všechny ostatní prvky daného případu v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jinému státu, než je stát, jehož právo si strany zvolily, nesmí být takovou volbou práva dotčeno uplatnění kogentních norem takového státu.

3. Pokud se ostatní prvky daného případu v okamžiku v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jednomu či více členským státům Evropského společenství, nesmí volba právního řádu provedená smluvními stranami omezit uplatnění příslušných ustanovení práva Společenství.

Odůvodnění

Tato situace je upravena novým článkem 2a.

Pozměňovací návrh č.30

Čl 11 písm. a)

a) *podmínky (conditions)* a rozsah odpovědnosti, včetně určení osob, *jež odpovídají za své činy (who are liable for acts performed by them)*;

a) *základ (basis)* a rozsah odpovědnosti, včetně určení osob, *z jejichž činů vyplývá odpovědnost (whose acts give rise to liability)*;

Odůvodnění

Tímto pozměňovacím návrhem se upravuje anglické znění, aby bylo v souladu s ostatními jazykovými verzemi, a sjednocuje jej s platnými úmluvami mezinárodního práva soukromého.

Pozměňovací návrh č.31

Článek 12

22/30

1. *Je-li na základě tohoto nařízení rozhodné právo určitého třetího státu, mohou být uplatněny závazné normy jiného státu, k němuž má daný případ užší vztah, pokud a v rozsahu, v jakém jsou podle zákonů posledně jmenovaného státu závazné bez ohledu na právo rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek. Při určování, zda mají být tyto závazné normy uplatněny, je třeba zohlednit jejich povahu a účel a důsledky jejich použití či nepoužití.*

2. *Žádným ustanovením tohoto nařízení není omezena možnost uplatnit právní normy příslušného soudu v případě, že jsou závazné bez ohledu na právo, jež je jinak rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek.*

1. *Žádným ustanovením tohoto nařízení není omezena možnost uplatnit právní normy příslušného soudu v případě, že jsou závazné bez ohledu na právo, jež je jinak rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek.*

2. *Je-li na základě tohoto nařízení rozhodné právo určitého státu, mohou být uplatněny závazné normy jiného státu, k němuž má daný případ užší vztah, pokud a v rozsahu, v jakém jsou podle zákonů posledně jmenovaného státu závazné bez ohledu na právo rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek. Při určování, zda mají být tyto závazné normy uplatněny, je třeba zohlednit jejich povahu a účel a důsledky jejich použití či nepoužití.*

Odůvodnění

Nově zvolené pořadí uvedených článků se zdá být logičtější.

Pozměňovací návrh č. 32 Článek 14

Právo poškozených žalovat přímo pojišťovnu odpovědné osoby se řídí právním řádem rozhodným pro předmětný mimosmluvní závazek, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat své nároky na základě právního řádu, jímž se řídí pojistná smlouva.

Právo poškozených žalovat přímo pojišťovnu odpovědné osoby se řídí právním řádem rozhodným pro předmětný mimosmluvní závazek, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat své nároky na základě právního řádu, jímž se řídí pojistná smlouva, **a pokud alespoň jeden z příslušných právních řádů takový postup umožňuje.**

Odůvodnění

Toto upřesnění bylo požadováno subjekty působícími v pojišťovnictví.

Pozměňovací návrh č. 33
Čl. 17 odst. 3 (nový)

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 se ustanovení tohoto nařízení nevztahují na důkazy a procesní úkony.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je v souladu s čl. 1 odst. 2 písm. h) Římské úmluvy o právu použitelném pro smluvní závazky.

Pozměňovací návrh č. 34
Článek 22

Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto pouze v případě, že by bylo ve zřejmém rozporu s veřejným pořádkem ("*ordre public*") příslušného soudu.

1. Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto pouze v případě, že by bylo ve zřejmém rozporu s veřejným pořádkem ("*ordre public*") příslušného soudu.

1a. Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto a/nebo uplatněno právo příslušného soudu zejména pokud by tím došlo k porušení základních práv a svobod zakotvených v Evropské úmluvě o lidských právech, příslušných ustanoveních ústavy daného státu a norem mezinárodního humanitárního práva.

1b. Dále může být jako porušení veřejného pořádku ("*ordre public*") příslušného soudu posuzován případ, kdy by byla v důsledku uplatnění práva příslušného podle tohoto nařízení uložena nekompensační náhrada škody, jako je exemplární náhrada či trest.

Odůvodnění

Cílem nově vloženého druhého odstavce je upřesnit význam pojmu veřejný pořádek na úrovni Společenství.

Nový třetí odstavec byl vložen proto, že podle názoru zpravodajky zavedení nové koncepce „veřejného pořádku Společenství“ a zrušení možnosti ukládat exemplární náhrady či tresty, jak navrhla Komise v článku 24, nespadá do působnosti tohoto nařízení. Zpravodajka si je vědoma, že existence takových opatření může působit jako podnět k vyjednávání ohledně příslušného soudu, a zařadila tudíž do tohoto revidovaného ustanovení povinnost Komise přezkoumat v této souvislosti celou problematiku náhrady škody v rámci hodnocení týkajícího se používání tohoto nařízení.

Pozměňovací návrh č. 35
Článek 23

Článek 23

zrušen

***Vztah k ostatním ustanovením
komunitárního práva***

***1. Tímto nařízením není dotčeno
uplatnění příslušných ustanovení Smluv
o založení Evropských společenství či aktů
jednotlivých institucí Evropských
společenství, jež:***

- ve vztahu k určitým záležitostem určují
předpisy pro volbu práva týkající se
mimosmluvních závazků; nebo***
- určují předpisy platné bez ohledu na
vnitrostátní právo, jímž se na základě
tohoto nařízení řídí předmětné
mimosmluvní závazky; nebo***
- vylučují uplatnění příslušných
ustanovení práva příslušného soudu nebo
právního řádu určeného tímto nařízením.***

***2. Tímto nařízením není dotčeno
používání nástrojů Společenství, jež ve
vztahu k určitým záležitostem a
v oblastech koordinovaných těmito
nástroji podřizují poskytování služeb či
dodávku zboží právu členského státu,
v němž byl poskytovatel služeb založen, a
povolují, v koordinovaných oblastech,
omezit svobodu poskytování služeb či
zboží pouze v omezených případech.***

Odůvodnění

Odpovídající ustanovení byla zařazena do čl. 1 odst. 2a.

Článek 24

zrušen

Nekompenzační náhrada škody

Uplatnění práva příslušného podle tohoto nařízení, v jehož důsledku by byla uložena nekompenzační náhrada škody, jako je exemplární náhrada či trest, je v rozporu s veřejným pořádkem Společenství.

Odůvodnění

Přestože se zpravodajka s uvedeným ustanovením ztotožňuje, dala přednost jeho vložení v pozměněném znění do článku 22.

Tímto nařízením není dotčeno použití interních úmluv, jejichž stranami byly dotčené státy v okamžiku přijetí tohoto nařízení a jež, ve vztahu k určitým záležitostem, určují kolizní normy týkající se mimosmluvních závazků.

1. Tímto nařízením není dotčeno použití interních úmluv, jejichž stranami byly dotčené státy v okamžiku přijetí tohoto nařízení a jež, ve vztahu k určitým záležitostem, určují kolizní normy týkající se mimosmluvních závazků.

1a. ***Pokud se však všechny relevantní prvky daného případu v okamžiku vzniku škody vztahovaly k jednomu či více členským státům Evropského společenství, mají příslušná ustanovení tohoto nařízení přednost před ustanoveními Haagské úmluvy ze 4. května 1971 o právu použitelném pro dopravní nehody a Haagské úmluvy z 2. října 1973 o právu použitelném pro odpovědnost za výrobky.***

1b. ***Příslušná ustanovení tohoto nařízení mají též přednost před ustanoveními mezinárodních úmluv uzavřených mezi dvěma či více členskými státy, pokud nejsou uvedeny v příloze č. 1.***

Odůvodnění

Citované Haagské úmluvy nebyly ratifikovány všemi členskými státy, a toto nařízení navíc obsahuje ustanovení upravující dopravní nehody a odpovědnost za výrobky. Vzhledem ke kritice Haagské úmluvy o dopravních nehodách se zpravodajka domnívá, že by měla Komise zvážit vypracování návrhu právního předpisu Společenství (viz navrhovaný článek 26a)

Článek 26a

Hodnocení

Nejpozději ... * , předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o používání tohoto nařízení a, v případě potřeby, další návrhy na jeho úpravu.

Při vypracovávání této zprávy se Komise zaměří zejména na důsledky různého používání nového právního předpisu v jednotlivých státech a na problematiku náhrady škody, včetně možnosti ukládat exemplární náhrady či tresty, uplatňované v některých státech.

Komise též zváží, zda by neměl být navržen právní předpis Společenství upravující určení práva použitelného pro dopravní nehody.

Součástí této zprávy musí být analýza rozsahu, v jakém soudy jednotlivých členských států v praxi používají cizí právo, včetně doporučení ve vztahu k vhodnosti jednotného přístupu k používání cizího práva

**** Tři roky od data přijetí tohoto nařízení.***

Odůvodnění

Zpravodajka se domnívá, že toto ustanovení upravující hodnotící zprávu Komise je zároveň vhodné i nezbytné.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Cílem uvedených pozměňovacích návrhů je zjednodušit návrh tohoto nařízení zavedením koncepce obecných ustanovení upravujících určování práva použitelného pro občanskoprávní delikty. Podle názoru zpravodajky je v tomto případě nevhodnější nejprve zjistit, zda se strany na rozhodném právu dohodly (článek 2a). V tomto ohledu se domnívá, že neexistuje žádný důvod, proč by si nemohly smluvní strany zvolit právo, kterým se budou řídit jejich mimosmluvní závazky, před , a nikoli pouze po vzniku sporu, pokud již mezi nimi existuje úzký obchodní vztah. Umožnila též uzavřít takovou dohodu ve sporech spojených s právy k duševnímu vlastnictví.

V ostatních případech by měly soudy uplatňovat zásadu uvedenou v čl. 3 odst. 1. S cílem usnadnit jejich rozhodování je v čl. 3 odst. 2 uveden soubor domněnek, jež mohou být uplatněny jednotlivě či společně (aby byly možné výjimky (*dépeçage*)). Tyto domněnky jsou odůvodněny skutečností, že (a) má-li poškozený i pachatel bydliště ve stejném státě, bude pravděpodobně učiněno spravedlnosti za dost nejlépe tím, že se použije právo tohoto státu, a (b) v případě ublížení na zdraví (např. dopravní nehody), je spravedlivé přiznat náhradu škody v rozsahu platném v domovském státě poškozeného, nikoli v rozsahu platném ve státě, kde se nehoda stala. V domněnce uvedené pod písm. c) je upravena zásada *lex loci delicti commissi* (*rozhodné je právo státu, kde vznikla přímá škoda*), upřednostňovaná Komisí. Domněnka uvedená pod písm. d) by mohla být vhodná pro případ, že mezi poškozeným a pachatelem občanskoprávního deliktu již existoval právní vztah a mohli by rozumně předpokládat, že právo rozhodné pro takový vztah platí i pro jakýkoli související přestupek či opomenutí. Odstavec 3 upravuje zbývající případy a jeho cílem je též řešit mimosmluvní závazky související s vadnými výrobky, pokud dotčený výrobek nebyl určen k prodeji ve státě, kde nastala škodní událost.

Vzhledem ke složitosti mnoha případů je flexibilní režim vhodnější než striktní předpisy upravující každou kategorii mimosmluvních závazků. Malé faktické rozdíly mezi jednotlivými případy mohou podstatným způsobem změnit očekávání stran a předmětné politické úvahy.

Přesto vaše zpravodajka zařadila do návrhu nařízení zvláštní předpisy upravující pomluvu a občanskoprávní delikty vyplývající z pracovníprávních vztahů, a zároveň vypustila zvláštní ustanovení týkající se vadných výrobků, nekalé soutěže a poškození životního prostředí.

Co se týče porušení soukromí a osobnostních práv, domnívá se zpravodajka, že by měl zásadně platit princip *lex loci delicti commissi*, ale že by měl mít soud možnost dojít k závěru, že daný případ má zjevně užší vztah ke státu, kde byl sporný materiál zveřejněn či vyslán, vzhledem k podílu tržeb podle jednotlivých členských států, počtu posluchačů či diváků a jiným ukazatelům. V souladu s nařízením Evropské unie o uznávání a vynucování soudních rozhodnutí (*Brussels I Regulation on the recognition and enforcement of judgments*) může též soud zohlednit, jakému publiku je zveřejněný materiál či vysílání především určeno. Vzhledem k tomu, že je upraveno též zveřejňování prostřednictvím internetu, bude možné vyloučit situace, kdy by bylo pro tentýž publikovaný materiál rozhodné právo více států, podle toho, zda byl zveřejněn na internetu či jinak. Vaše zpravodajka se domnívá, že by takovým postupem byla posílena právní jistota.

Ve vztahu k ostatním mimosmluvním závazkům se vaše zpravodajka z důvodu zjednodušení rozhodla pro úpravu bezdůvodného obohacení a jednatelství bez příkazu ve dvou oddělených článcích.

Zpravodajka si je vědoma, že se přístup, který zvolila, liší od tradičních mezinárodních úmluv v oblasti mezinárodního práva soukromého, ráda by však upozornila, že připravovaný nástroj je součástí právních předpisů Společenství a musí tudíž splňovat odlišné požadavky. Na rozdíl od předchozích nástrojů, kde Společenství převzalo stávající mezinárodní úmluvu o mezinárodním právu soukromém, neexistovala v tomto případě žádná předchozí úmluva, a nabízí se tudíž jedinečná možnost přijmout zvláštní právní úpravu zohledňující zájmy Společenství. Vaše zpravodajka se zejména snažila zajistit, aby mohlo být toto nařízení uplatňováno společně s právními normami upravujícími vnitřní trh, a aby spíše podporovalo než omezovalo jeho řádné fungování. Zvláštní pozornost věnovala vztahu tohoto nařízení ke směrnicím o televizi bez hranic a elektronickém obchodu. Jejím cílem bylo navrhnout principiální celistvý přístup, díky němuž by nebylo nyní ani v budoucnu nutné stanovovat výjimky a zvláštní režimy, které většinou ztěžují orientaci v právním předpisu a snižují jeho transparentnost.

Vaše zpravodajka se též věnovala otázce veřejného pořádku. Považuje za důležité objasnit, že existuje určitá základní politika Společenství, zohledněná v Evropském soudu pro lidská práva, Chartě základních práv, příslušných ustanoveních ústav jednotlivých členských států a mezinárodním humanitárním právu. Odkaz na humanitární právo byl uveden, aby soudy nebyly nuceny používat právní normy jiného než členského státu Společenství, jež by byly v rozporu s evropským systémem hodnot.

Vaše zpravodajka též upřesnila, že v souladu s tradičními normami mezinárodního práva soukromého nespádají předpisy upravující důkazy a procesní úkony do působnosti tohoto nařízení.

Nakonec byla rozšířena ustanovení týkající se výhrady veřejného pořádku (*ordre public*), tak, aby se vztahovala i na náhradu škody formou exemplární náhrady či trestu, neboť podle názoru zpravodajky není z právního hlediska možné takovýmto nástrojem právoplatně zakázat uvedená opatření. V nově vloženém ustanovení o přezkumu týkajícího se používání tohoto nařízení však pověřuje Komisi, aby po dobu tří let po jeho přijetí zkoumala problematiku náhrady škody a jejích důsledků ve smyslu vyjednávání ohledně příslušného soudu (využívání rozdílů v právních rádech příslušných soudů a ve způsobu, jakým používají cizí právo).

Vzhledem k nespokojenosti vyjadřované ve vztahu k Haagské úmluvě o právu použitelném pro dopravní nehody navrhuje vaše zpravodajka pověřit Komisi, aby zvážila návržení nástroje Společenství upravujícího tuto oblast. Zatím by měly být dopravní nehody uspokojivě řešeny na základě tohoto nařízení.

Další klíčovou součástí uvedeného hodnocení by měla být analýza způsobu, jakým soudy v praxi uplatňují a používají cizí právo; v této souvislosti je třeba shromáždit další údaje, aby bylo možné zajistit rovnoprávné nakládání s vnitrostátním právem s cílem podpořit důvěru národních soudů v používání cizího práva a dále zamezit patrně potřebě vyjednávat ohledně příslušného soudu.

Vaše zpravodajka by ráda zdůraznila, že toto nařízení by mělo být vnímáno tak, že na jedné straně podporuje rozdílné právní tradice jednotlivých členských států v oblasti soukromého práva, vyplývající z jedinečných historických, kulturních a sociálních zkušeností, a zároveň tím, že přikládá odpovídající význam jednotlivým prioritám všeobecného právního řádu Společenství, poskytuje na úrovni Společenství jasné vodítko, jak tyto rozdílné tradice uznávat v případných sporech. Na závěr by vaše zpravodajka ráda konstatovala, že by toto nařízení mělo přispět k dodržování zásad Společenství týkajících se vzájemného uznávání a důvěry mezi soudy jednotlivých členských států.